

کرونا ویروس: چگونه نظام آموزش عالی آمریکا باید برای یک آینده مبهم برنامه‌ریزی کند

با توجه به این که دانشگاه‌های آمریکا تقریباً خالی از دانشجو هستند، رهبران آموزش عالی باید تفکر خود را نسبت به آن چه که در آینده رخ خواهد داد، تغییر دهند

چالش کووید ۱۹ بی سابقه است

مقیاس این چالش هنوز به درستی درک نشده است. دانشگاه‌ها و دانشکده‌ها در آمریکا نمی‌دانند چه زمانی به فعالیت معمول خود بازخواهند گشت یا آموزش معمول چه زمانی از سر گرفته خواهد شد. حتی رهبران آموزش عالی نیز پاسخ چنین سؤالاتی را به دلیل عدم قطعیت در چشم‌اندازهای همه‌گیری و اقتصادی این موضوع نمی‌دانند. آنها باید شروع به طرح سؤالاتی دربارهٔ مضامین میان و بلند مدت این موضوع در قبال آموزش، فراگیری، تجربیات دانشجویان، زیرساخت‌ها، فعالیت‌ها و کارکنان نمایند. برنامه‌ریزی سناریوهای هدفمند می‌تواند در این شرایط کمک‌کننده باشد.

در این مقاله، ما سه سناریوی کلان همه‌گیرشناسی و بهداشت عمومی (شکل ۱) را مد نظر قرار خواهیم داد. همهٔ این موارد نمایانگر نوعی اختلال اقتصادی هستند که شاید تنها بخش کمی از آمریکاییان در زندگی خود تجربه کرده باشند.

در سناریوی نخست (مهار ویروس)، کووید ۱۹ در دو تا سه ماه آینده مهار شده است. در سناریوی دوم که یک سناریوی بدبینانه‌تر (عود ویروس) است، فاصله‌گذاری فیزیکی و دیگر تدابیر محدودکننده در برخی مناطق تا چندین ماه پا بر جا خواهند بود. در نهایت، شدیدترین سناریو (شتاب همه‌گیری) مؤید ناکام ماندن واکنش‌های بخش بهداشت عمومی برای کنترل گسترش ویروس برای مدتی طولانی و تا زمانی است که واکسن به طور گسترده‌ای در دسترس قرار بگیرد.

بر مبنای این سناریوها، ما روش‌های مختلفی را بررسی می‌کنیم که در آنها بحران کووید ۱۹ توانسته نقش مهمی در آموزش عالی آمریکا ایفا کند (بخش ۱). سپس، ما پیشنهاد می‌کنیم چگونه نهادها می‌توانند به شرایط مبهم در کوتاه و میان مدت پاسخ دهند (بخش ۲).

شکل ۱

بسته به نوع سناریو، ممکن است فعالیت‌های عادی مؤسسات آموزش عالی آمریکا تا تابستان ۲۰۲۱ از سر گرفته نشوند

کنترل سریع و اثربخش: مهار و ویروس

آموزش آنلاین در بهار و تابستان ۲۰۲۰ بارز و قطعی خواهد بود؛ آموزش حضوری از پاییز ۲۰۲۰ از سر گرفته خواهد شد

برنامه‌ها تا تابستان دچار وقفه خواهند شد که به جریانات درآمدی فعالیت‌های جانبی آسیب جدی وارد خواهد کرد؛ سال تحصیلی ۲۰۲۱-۲۰۲۰ به صورت تقریباً نرمال خواهد بود اما کنترل‌های جدید بهداشتی هم‌چنان پا بر جا خواهند ماند؛ وقفه‌هایی در ثبت نام دانشجویان بین‌المللی رخ خواهند داد

واکنش اثربخش اما بازگشت و ویروس (منطقه‌ای): عود و ویروس

آموزش آنلاین پاییز ۲۰۲۰ صورت خواهد گرفت؛ آموزش حضوری از ژانویه ۲۰۲۱ از سر گرفته خواهد شد

برنامه‌های سال تحصیلی ۲۰۲۱-۲۰۲۰ به صورت آنلاین آغاز خواهند شد که باعث کاهش شدید درآمدهای جانبی خواهد گردید؛ برنامه‌های دارای برندهای قوی و توانمندی‌های آنلاین، در بحبوحه کاهش تعداد و جابجایی کارکنان، هم‌چنان شاهد ثبت نام افراد خواهند بود

ناکامی گسترده مداخلات بهداشتی عمومی شتاب همه‌گیری

آموزش آنلاین در کل سال ۲۰۲۰ صورت می‌گیرد؛ آموزش حضوری از اواخر پاییز ۲۰۲۱ از سر گرفته خواهد شد

برنامه‌ها برای حداقل کل ترم اول سال تحصیلی ۲۰۲۱-۲۰۲۰ صرفاً به صورت آنلاین خواهند بود؛ تغییری مستمر به سمت مراکزی خواهد بود که دارای توانمندی‌های آنلاین قوی هستند؛ وقفه قابل توجهی در ثبت نام دانشجویان بین‌المللی رخ خواهد داد

بخش ۱. سناریوها چه نقشی در آموزش عالی ایفا خواهند کرد

تنها قطعیت، عدم قطعیت است. البته با توجه به رسالت و کارکرد دانشگاه، آنها باید احتمالات هر آن چه که انجام می‌دهند را ارزیابی کنند.

مضامینی برای آموزش و فراگیری

در سناریوی مهار و ویروس، اکثر دانشجویان ترم جاری خود را به صورت آنلاین به اتمام می‌رسانند و دانشجویان ترم آخر سال ۲۰۲۰ به صورت مجازی فارغ‌التحصیل می‌گردند - یعنی بدون مراسم رسمی فارغ‌التحصیلی در دانشگاه.

در ابتدای تابستان، قوانین سفر و اجتماعات تا حدی برداشته خواهند شد هر چند که برنامه‌های تحصیل در خارج هنوز ممکن است از سر گرفته نشوند. اگرچه مراقبت‌های بهداشتی همچنان ضروری خواهند بود اما دانشجویان قادر خواهند بود برای ترم پاییز به دانشگاه‌ها بازگردند. البته، محدودیت‌ها برای برخی دانشجویان بین‌المللی همچنان پابرجا هستند و بسیاری از دانشجویان ورودی کسانی هستند که با اختلالاتی در ماه‌های پایانی تحصیل خود در دبیرستان مواجه بوده‌اند.

با توجه به رسالت و کارکرد دانشگاه، آنها باید احتمالات هر آن چه که انجام می‌دهند را ارزیابی کنند

حتی این چشم‌انداز نسبتاً خوش‌بینانه نیز نمایانگر چالش‌هایی جدی برای آموزش عالی است. انتقال دانشجویان به آموزش آنلاین نیازمند گسترش زیرساخت‌های موجود است. اعضای هیأت‌های علمی که تجربه اندکی در زمینه آموزش در چنین محیطی دارند یا اصلاً فاقد چنین تجربه‌ای هستند، باید تلاش زیادی انجام دهند. دوره‌هایی که دارای سطحی بالا از مؤلفه‌های آموزشی هستند مانند دوره‌های بالینی و کلینیکی، لابراتوارها و هنرهای نمایشی، مشخصاً قطع خواهند شد و دانشجویان این رشته‌ها باید فارغ‌التحصیلی خود را به عقب بباندازند. امتحانات باید آنلاین برگزار شوند که مدیریت آزمون‌های بدون کتاب (کتاب بسته) را عملاً غیرممکن می‌سازد.

در دو سناریوی بدبینانه‌تر، اکثر دانشکده‌ها در سال‌های ۲۰۲۰ و ۲۰۲۱ منحصراً آموزش آنلاین دارند. سفر به شدت محدود است و اجتماعات بزرگ برگزار نمی‌شوند. برنامه‌های تحصیل در خارج تا سال ۲۰۲۱ لغو می‌شوند. دانشجویان سال اول، دانشگاه را بدون جهت‌گیری مشخص دانشگاه آغاز می‌کنند. اعضای هیأت‌های علمی باید تغییراتی بلند مدت در دوره‌ها و رویکردهای آموزشی خود ایجاد کنند. سهم قابل توجهی از دانشجویان ترم آخر در سال ۲۰۲۱، در همان سال فارغ‌التحصیل نخواهند شد.

مضامینی برای ثبت نام دانشجویان، حفظ عدالت و تجربیات

در سناریوی مهار و ویروس، تأثیر اصلی بر استمرار کارها خواهد بود زیرا دانشجویان و اعضای هیأت‌های علمی باید تلاش کنند خود را با دوره‌های درسی آنلاین وفق دهند. مؤسساتی که سوابق محدودی در ایجاد یک تجربه جذاب آنلاین دارند، آسیب خواهند دید به ویژه اگر دانشجویان فعلی آنها از ارایه دیجیتالی آموزش‌ها راضی نباشند و تصمیم بگیرند به جای دیگر بروند. ممکن است دانشجویان بازگشت خود به دانشگاه را تا زمانی که زندگی به حالت تقریباً عادی برگردد، به عقب بیاورند.

از منظر عدالت، دانشجویان کم درآمد به شکلی نامتناسب آسیب خواهند دید. احتمال کمی دارد که آنها به امکاناتی هم‌چون رایانه‌های شخصی و اینترنت پر سرعت دسترسی داشته باشند که آنان را قادر می‌سازد در محیط آموزش آنلاین موفق باشند. آنها با چالش‌های جدی مالی نیز مواجه خواهند شد زیرا بسیاری از صنایع، کارکنان خود را تعدیل می‌کنند و استخدام در خود دانشگاه نیز متوقف خواهد شد.

در خصوص تجربه دانشجویان، نشستن در خانه به همراه یک کامپیوتر لپ‌تاپ و یک تلفن، دنیایی کاملاً متفاوت با زندگی شاداب در دانشگاه است که تا ماه فوریه جریان داشت.

در سناریوهای عود و ویروس و شتاب همه‌گیری، اگر دانشجویان سال نخست تصمیم بگیرند به دلیل چالش‌های مالی قابل انتظار بلند مدت برای خانواده‌های خود، یک سال مرخصی بگیرند یا در جای دیگری که نزدیک به خانه آنها (و کم هزینه‌تر) است حضور یابند، آنگاه مؤسسات آموزش عالی شاهد نرخ‌های ورود با قابلیت پیش‌بینی به مراتب کمتری هستند (یعنی درصد افراد پذیرفته شده که در دانشگاه حضور می‌یابند). ثبت نام بین‌المللی به دلیل استمرار محدودیت‌های سفر و ترس از بیماری به شدت آسیب خواهد دید. هر دو روند باعث کاهش ثبت‌نام‌ها می‌شوند.

از سوی دیگر، در گذشته، ثبت نام آموزش عالی در طول بحران‌ها افزایش می‌یافته است. به عنوان مثال، در طول بحران مالی ۲۰۰۹ - ۲۰۰۸، میزان ثبت نام دوره‌های لیسانس و فوق‌لیسانس در آمریکا به ترتیب ۵ و ۱۰ درصد در سال رشد کردند. تا سال ۲۰۱۱، تعداد دانشجویان به اوج خود یعنی سه میلیون نفر رسید. امکان توزیع متعادل دانشجویان میان دانشگاه‌ها نیز وجود داشت. مشخصاً، مراکزی که ارزان‌تر بودند و آنانی که زیرساختار قوی و خوب توسعه یافته آموزش آنلاین داشتند، شاهد افزایش ثبت‌نام‌ها بودند. تقریباً نیمی از کالج‌ها و دانشگاه‌های آمریکایی در سال ۲۰۱۸ هیچ‌گونه برنامه رسمی آموزش آنلاین نداشته‌اند؛ اکنون آنها با مشکلات بیشتری برای جذب و حفظ دانشجویان روبرو خواهند بود.

مضامینی برای اعضای هیأت‌های علمی و کارکنان دانشگاه‌ها

در هر سناریویی، اعضای هیأت علمی تحت فشار شدید برای تهیه و ارائه دوره‌های آنلاین خواهند بود. علاوه بر این، لغو فعالیت مهدکودک‌ها تا دبیرستان‌ها می‌تواند بر آن دسته از اعضای هیأت‌های علمی اثر بگذارد که دارای فرزند هستند و در نتیجه خدمات این گونه کارکنان تحت تأثیر قرار می‌گیرد. مراکز بهداشت روان شاهد تقاضای بیشتری خواهند بود. با تعطیلی دانشگاه‌ها، به راحتی نمی‌توان کارکنانی را مشخص کرد که خدماتشان چندان مورد نیاز نیستند اما عضو این جامعه بوده و متکی به درآمد آن هستند.

در سناریوی عود و ویروس، استمرار تحقیقات علمی و پزشکی دشوار خواهد بود و یک اقتصاد ضعیف احتمالاً به معنای کمک هزینه‌های کمتری خواهد بود. در نهایت، حتی اگر در تابستان از تعدیل نیروها اجتناب شود، ممکن است انجام این کار در این سناریو غیرقابل گریز باشد. بسیاری از مؤسسات آموزش عالی قادر نخواهند بود حقوق کامل پرسنل خود را در زمانی بپردازند که دانشجویی در محیط دانشگاه حضور ندارد.

مضامینی برای زیرساختارها

در موارد معدودی که دانشجویان هم‌چنان در محیط دانشگاه باقی می‌مانند، سلامت و فاصله‌گذاری فیزیکی آنها باید حفظ شود. حتی زمانی که تعداد اندکی حضور دارند یا اصلاً هیچ دانشجویی حضور ندارد، دانشگاه‌ها باید به حمایت خود از اعضای هیأت‌های علمی و کارکنان خود ادامه دهند. در هر دو مورد، سیستم‌های بهداشتی دانشگاه ممکن است تحت فشار قرار بگیرند. دانشگاه‌هایی که دارای مراکز پزشکی آکادمیک هستند، در خط مقدم مراقبت از جوامع خود قرار دارند. اگر مبتلایان به کووید ۱۹ نیازمند مراقبت شدید باشند و نیاز به دستگاه‌های تنفس مصنوعی افزایش یابد، مراکز پزشکی دانشگاهی خود را در تنگنایی وحشتناک خواهند دید.

در سناریوهای عود ویروس و شتاب همه‌گیری، خوابگاه‌ها و سایر زیرساختارها در کل سال ۲۰۲۰ و حتی شاید پس از آن خالی خواهند ماند. در هر دو سناریو، مراجع بهداشتی می‌توانند از این زیرساختارها برای کادر درمانی یا قرنطینه استفاده کنند. در عین حال، زیرساختار فناوری اطلاعات باید ارتقا یابد از جمله یکپارچگی نرم‌افزارها و ابزارهای جدید آموزش به منظور حفظ استانداردهای آموزش هم‌چون دوره‌های آنلاین.

مضامینی برای موضوعات مالی

برای اکثر کالج‌ها و دانشگاه‌ها، رشد کووید ۱۹ به معنای فشار بیشتر بر بودجه آنان است. در سناریوی مهار ویروس، درآمدهای ناشی از شهریه‌های سال جاری احتمالاً به دلیل استمرار عدم حضور دانشجویان و درخواست برای بازگرداندن شهریه دانشجویان خارجی کاهش خواهد یافت. هم‌چنین، از آن جا که برنامه‌های آنلاین ارزان‌تر هستند، دانشگاه‌ها با درخواست‌های بیشتری برای بازگرداندن بخشی از شهریه معمول روبرو خواهند شد. سال آینده احتمالاً شاهد کمتر شدن میزان ثبت نام دانشجویان بین‌المللی خواهد بود. درآمدهای جانبی (اتاق، خدمات ورزشی، اجاره، وام‌ها و دیگر منابع درآمدی غیر از شهریه) به دلیل بازگرداندن وجوه مربوط به مسکن، غذا و پارکینگ برای سال آینده عملاً از میان خواهند رفت - به ویژه اگر برنامه‌های تابستانی مختل یا فسخ شوند.

در سناریوی عود ویروس، وضعیت برای هر دو منبع درآمدهای شهریه‌ای و غیر شهریه‌ای وخیم‌تر خواهد شد. درآمدهای حاصل از شهریه برای بسیاری از دانشکده‌ها افت خواهند کرد که این به دلیل کاهش ثبت نام دانشجویان بین‌المللی، لغو برنامه‌های تحصیل در خارج و افزایش فرسایش کاری به ویژه برای مراکزی است که دارای توانمندی‌های محدود تحویل خدمات آنلاین هستند. درآمدهای غیرشهریه‌ای نیز پایین باقی خواهند ماند به ویژه این که همه رخدادهای بزرگ و همایش‌ها به تعویق خواهند افتاد و فعالیت‌های ورزشی نیز لغو خواهند شد. تأمین بودجه در بستر رکود گسترده اقتصادی چالش برانگیز خواهد بود. اگر بازار سهام ضعیف بماند، ارزش سرمایه‌گذاری‌ها نیز کاهش می‌یابد.

در سناریوی شتاب همه‌گیری، همه این فشار با طولانی شدن آموزش آنلاین تشدید خواهند شد.

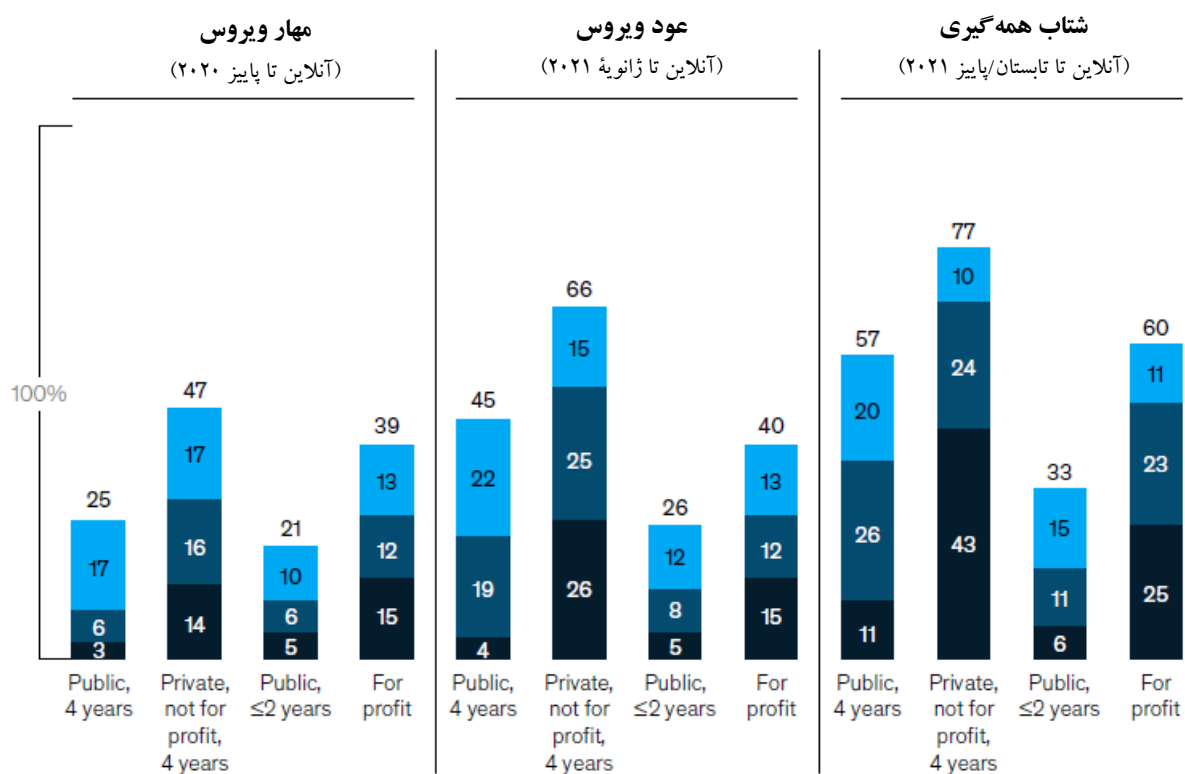
برای درک بهتر چگونگی تأثیرگذاری کووید ۱۹ بر اقتصاد آموزش عالی، ما یک مدل اقتصادی بر این مبنا تدوین کرده‌ایم که تا چه مدت، برنامه‌ریزی آنلاین باید مدل اصلی فعالیت مراکز آموزشی باقی بماند (شکل ۲).

مؤسسات آموزش عالی آمریکا با کمبود بودجه مواجه خواهند شد زیرا درآمدهای جانبی و درآمدهای حاصل از سرمایه‌گذاری آنها نزول خواهد کرد و برخی دانشجویان نیز به مراکز آموزشی دیگر خواهند رفت

سهیم مؤسسات آموزش عالی که با شکاف بالقوه $\geq 50\%$ درصد بین درآمدها و هزینه‌های خود در دوره زمانی ۲۰۲۱ - ۲۰۲۰ مواجه هستند

شکاف میان درآمدهای برآورد شده و هزینه‌های معمول

■ $>20\%$ ■ 10-20% ■ 5-10%

بخش ۲. کالج‌ها و دانشگاه‌ها چه کاری می‌توانند انجام دهند

مؤسسات آموزش عالی در آمریکا قبلاً گام‌های مهمی برای حفظ ایمنی افراد و استمرار آموزش برداشته‌اند. در این جا برخی اقدامات ذکر شده‌اند که آنها می‌توانند در هفته‌ها و ماه‌های پیش رو مد نظر قرار دهند:

اکنون: ایجاد یک مرکز فرماندهی

یک مرکز یکپارچه فرماندهی می‌تواند به رهبران آموزش عالی در برنامه‌ریزی و مدیریت واکنش‌ها و پاسخ‌های آنها به کووید ۱۹ از طریق ایجاد تیم‌های کاری با مسئولیت‌های مشخص کمک کند. این کار دارای چهار بخش است. نخست، دستیابی به نگرشی دقیق در خصوص این وضعیت - در محیط دانشگاه، در کلاس‌های درسی مجازی و به شکلی گسترده‌تر در جامعه - و تعیین مضامین چنین نگرشی است. دوم، تصمیم‌گیری درباره کارهایی است که باید با سرعت انجام شوند - البته پس از فرضیات تست استرس و تضمین التزام به ارزش‌های دانشگاه و جامعه بومی. سوم، طراحی یک پورتفوی از اقدامات است - برای کوتاه و بلند مدت - با یک مدل عملیاتی واقع‌گرایانه به منظور تدوین برنامه‌های تفصیلی و عمل کردن بر پایه آنها. نهایتاً، تحویل برنامه‌ها و واکنش‌ها به شکلی کارآمد و منعطف. مراکز فرماندهی باید به صورت مستمر تشکیل جلسه دهند - حداقل روزی یک بار (بهتر آن است که جلسات روزی دو بار برگزار شوند) - و مسئولیت‌پذیری از طریق دنبال کردن آن چه که انجام شده، در زچه زمانی انجام شده و توسط چه کسی (کسانی) انجام شده تقویت گردد.

کوتاه مدت (آوریل تا مه): تمرکز بر دانشجویان، انعطاف پذیری مالی و حمایت از اعضای هیأت علمی و کارکنان

کار را با تضمین این موضوع آغاز کنید که دانشجویان دارای تمامی کمک‌های لازم خواهند بود از جمله خدمات بهداشت روان و این که استانداردهای آموزشی حفظ خواهند شد. اعضای هیأت علمی باید حمایت‌های لازم را برای استمرار تحقیقات خود و فراگیری آموزش اثربخش در محیط آنلاین دریافت دارند.

برای کارکنانی که حضورشان ضروری نیست، سریعاً دربارهٔ مرخصی استعلاجی با حقوق و بیمه اشتغال تصمیم‌گیری کنید. در نهایت، مؤسسات باید مشخص کنند شرایط مالی آنها چگونه است. با توجه به عدم قطعیت مستمر در آینده، آنها باید طیفی از سناریوها را ارزیابی کنند و به دنبال درک حساسیت‌های افراد نسبت به جریانات درآمدی خود باشد.

میان مدت (ژوئن تا سپتامبر): تمرکز بر ثبت نام‌ها، استمرار کارها و فعالیت‌ها

مؤسسات باید در خصوص سال تحصیلی آتی برنامه‌ریزی کنند. برای مدیریت فعالانه موضوعات به ویژه در خصوص دانشجویانی که در معرض ریسک بالاتر عدم ثبت نام قرار دارند مانند دانشجویان بین‌المللی و دانشجویان کم درآمد، یک مرکز فرماندهی ایجاد کنید. دانشگاه‌ها باید این موضوع را در نظر بگیرند که چگونه تغییراتی مهم در مدل‌های آموزشی فعلی خود ایجاد کنند و آنها را قابل سنجش‌تر، منعطف‌تر، کم هزینه‌تر و از همه مهم‌تر، جذاب‌تر سازند. هم‌چنین، آنها نیازمند برنامه‌ای برای اصلاح مناسب اختلالات مهم در آموزش هستند که همه دانشجویان تجربه خواهند کرد.

کووید ۱۹ و کالج‌ها و دانشگاه‌های ویژه سیاهپوستان

کرونا ویروس یک چالش ویژه برای کالج‌ها و دانشگاه‌های ویژه سیاهپوستان (HBCUS) است که نقش بسزایی در پیشرفت جامعه سیاهپوستان دارند و بسیاری از آنها جزء افراد کم درآمد جامعه محسوب می‌شوند. از ۱۰۱ HBCUS موجود در آمریکا، ۲۵ مرکز تا سال ۲۰۱۸ هیچ گونه دانشجوی آنلاین نداشتند و ۶۱ مرکز نیز تعداد بسیار اندکی دانشجو داشتند که در محیط‌های کاملاً آنلاین ثبت نام کرده بودند. این مؤسسات می‌دانند که تغییر به آموزش از راه دور به ویژه در سناریوی شتاب همه‌گیری که در آن دانشجویان باید تا تابستان ۲۰۲۱ از آموزش آنلاین استفاده کنند، بسیار دشوار است. به علاوه، بسیاری از این مؤسسات بر ارزش تجربه حضور در محیط دانشگاه تأکید دارند؛ برای آنها تقویت این حس پیوند در یک محیط دیجیتال کاری بسیار سخت است.

بحران‌ها می‌توانند باعث هراس و فلج شدن فعالیت‌ها گردند. برنامه‌ریزی دقیق سناریوها می‌تواند به رهبران کمک کند تا آسیب‌های بالقوه را ترسیم و روش‌هایی را برای مقابله با آنها تدوین نمایند. دانشگاه‌ها باید به زمان پس بحران بنگرند تا بتوانند استراتژی‌های اثربخش بلند مدتی را هم برای گذر از شرایط حال و هم برای حفاظت از خود در برابر شرایط جدیدی که در آینده به وجود خواهد آمد، تدوین نمایند.